

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XXXIII. De Litis denunciatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

III.

Lis sub conditione contestata pro nondum contestata habetur. l. si quis 8. ff. si quis omiff. caus. testam. Carpoz. p. 1. constit. u. de fin. 3. n. 3. & de cif. 40. n. 13. cum cit. add. O. C. p. 3. tit. 13. n. 5.

IV.

Quoties sententia pro actore non subsequitur, toties litis contestatio reum non obligat.

Ratio, quia sententia demum vim tribuit litis contestationi, cum ex sententia constet, utrum legitime an frivole lis fuerit intentata. Conf. l. 3. §. ult. ff. de pecul.

Exempl. ita ergo si quis aliquem bonæ fidei possessorem conveniat de re sua restituenda, non aliter b. f. possessor tenetur de fructibus post litem contestatam perceptis, quam si per sententiam res fuerit evicta. l. 25. §. ult. ff. de usur. neque aliter litis contestatio interruptit præscriptionem quam si sententia fuerit secuta. vid. Rubr. de Citatione.

CAP. XXXIII.

De Litis denunciatione.

Axioma I.

Quoties quis contra alterum regressum vult instituere, toties ipsi litem denunciare debet, quia alioquin ipsi posset culpa imputari, quare alterum, cui iusta poterat causa fuisse defensionis, non advocaverit. Emtor igitur litem de re vendita motam mutare denunciet venditori etiam scienti l. 7. & 20. C. de evict. Conf. Axiom. seq.

Limita, nisi illius, contra quem regressus competit, causa notorie sit iniusta, vel probare quis posset, autorem nullum jus habuisse. Carpz. de process. art. 4. n. 32. & 38.

II.

Quoties litis denunciatio non ad nudam scientiam sed & ad factum aliquod præstandum requiritur, toties etiam scienti fieri debet l. 7. & 20. C. de Evict. quia nemo tenetur factum & operam suam alteri sponte offerre. Imminente igitur evictione, cum denunciatio ad defensionem Emtoris faciendam, etiam scienti fieri debebit. Brunnem. ad d. text.

CAP. XXXIV.

De Litis Pendentia, Litigioso.

Axioma I.

Quoties Citatio est decreta & insinuata, toties lis pendens dicitur & præventa. l. ult. §. ubi post admonitionem. 2. C. de in. jus vocand.

Ratio: quia Citatio est initium Judicii, quod sine jurisdictione exerceri nequit. Hinc, uti per illam Jurisdictio præventa, ita quoque lis pendens facta dicitur. Ita ergo quando contra paganum decreta Citatio, utut ille postea factus fuerit miles, nihilominus in prioriforo lit pendens manet. cap. 19. X. de foro comper.

Declar. modò Citatio à iudice competente fuerit facta, cum aliàs impunè sperni pollit. l. ult. ff. de Jurisdic. Brunnem. in Process. Civil. cap. 7. n. 13.

II.

Lite pendente nihil est innovandum, ne quidem in gratiam fisci. Brunnem. in l. 7. C. de Jure Fisci.

Limita: si dominus à colonò contradicente redditus fundi postulet, fructus nummarii interea sequestrantur, alii venduntur & deponuntur, nisi colonus de redditibus eventualiter domino præstandis fidejussorem det. l. 20. pr. & §. 1. 2. C. de agricol. & Censit. Perez. C. eod. n. 21. 22. 23. Quando lis pendet super hoc, an Exactor plus solito subditum gravaverit, lite hac pendente debitor non compellitur ad integram solutionem sed tantum ad solutam portionem. Brunnem. ad l. 1. C. de Censib. in fin.

III.

Utrum executionem impediatur Exceptio Litis pendentiæ in via ordinaria, vid. Carleval. tract. de Judic. tit. 3. disp. 14.

IV.

Litigio res subjecta minus venit æstimanda. l. 1. §. si heres. 16. ff. ad SC. Trebell. l. mortis causa capimus 14. §. fin. de mort. caus. donat. Laurent. Tentin. cautel. 236. num. 10.

V.

Litigiosi vitium non afficit tertium. Nicol. Milis in repert. suo verb. lite pendente. Rota Rom. de cif. 3. n. 2. in fin. in novis 15. Lancellot. de Attentat. p. 1. c. 3. à num. 90. usq. ad n. 153. Unde quod perempta instantia vitium litigiosi durare dicitur, illud quoad ipsos litigatores, non quoad ipsum tertium intelligi debet, cum in tertium vel à tertio alienatio facta subsistat. Bart. in l. 2. ibiq. Alex. Jaf. Curt. C. de edend. Curt. sen. conf. 72. n. 9. Paris. conf. 104. n. 155. vol. 1. Vult. 3. Consil. Marp. 22. n. 42. Salicet. in l. properandum. §. siquidem. num. 15. vers. 20. C. de judic. Natt. conf. 350. num. 5. Satis enim lucrari dicitur, qui à lite discesserit, Petr. Gregor. Tholos. Syntagm. jur. cap. 1. n. 12. Carpoz. p. 1. conf. 1. de fin. 9. n. 5. Satisq. magnum commodum consequitur. l. Lucius 78. §. fin. ad SC. Trebelliam. Tiber. Decian. resp. 103. n. 3.

VI.

Lite pendente nihil est innovandum. cap. 1. & cap. fin. extr. ut lit. pendente. etiam ne principis quidem autoritate, rescriptum enim eo nomine impetratum omnino nullum est. l. fin. C. si per vim l. Meminisse 6. C. unde vi. Hostiens. in summ. ejus tit. num. 2. Innocent. in d. cap. fin. num. 1. ibiq. Panorm. Albert. Brun. conf. 203. Regn. Sixtin. lib. 2. Conf. Marp. 18. n. 78. v. Reichs-Abschied de Anno 1570. §. in quo antea. quod verum esse de Dominio vel quali not. Speculat. in §. novissime. n. 17. vers. item. non obstat. de appellat. Bellamer. in cap. cum M. n. 6. vers. ad hoc autem. extr. de consil. Pacian. consil. 2. num. 37. Similiter litis pendentiæ coram uno iudice impedit agitari eam coram alio. Socin. conf. 38. volum. 1. maxime quando sententia lata ab uno parit exceptionem rei judicatæ coram alio, Marant. in quest. legal. disput. 6. n. 24. licet quoad tertium ob litem inter duos pendentem, quamvis jure suo utatur, secus sit. arg. l. cujuscunque 60. §. 1. de usufruct. Vult. 3. Consil. Marp. 22. numer. 43. imò sicut litis pendentiæ in petitorio non obstat agere volenti in possessio-